

EVANGÉLIUMI SZÖVETSÉG

A Magyar Evangéliumi
Szövetség Hírlevele

2. évfolyam 2. szám

2005. szeptember

Beszámoló

az Aliansz 2005-ös missziós konferenciájáról és közgyűléséről

Magyar Evangéliumi Szövetség – röviden az **Aliansz** – éves **missziós konferenciáját** és **közgyűlését május 28-án délelőtt 10 órakor kezdte meg** Budapesten, a **Bocskai Úti Evangélikus Templom Tanácstermében**. Erre minden **Krisztusban hívő testvért** hívtunk. Kora délután az egész közösséget meghívta az Éjféli Kiáltás Misszió, a Protestáns Média napi ebédre a közeli TIT Stúdióba. A délutáni programot együtt töltöttük a keresztény média kiállításon, majd ismét az Aliansz keretében fejeztük be a napot egy határozattal, mellyel elindítottuk az Aliansz Média Bizottság megalakításának folyamatát.

A délelőtti program az elnöki megnyitóval és köszöntésekkel kezdődött. D. Szabó Dániel elnök testvér hálás szívvel emlékezett

meg az útról, melyen Jézus vezette az evangéliumi szövetséget egy újabb éven át. Az igei üzenet után a közösség hálaadó imában állt Isten elé.

Új távlatokat nyitott az Aliansz előtt Reimer Attila testvér előadása a Német Keresztény Akadémia magyarországi felajánlásával. Keresztény szakemberek és lekipásztorok vezetőképzése és felnőttkori teológiai képzésére volna a lehetőség önálló tanfolyamok keretében. (Akkik igénylik, elnyerhetik egy Dél-Afrikai Köztársaságban működő nagy teológiai egyetem diplomáját is, melyet Európában is akkreditáltak.) Egységesen jónak látta a közgyűlés, hogy a Magyar Evangéliumi Szövetség támogassa ezt a jó kezdeményezést.

-folytatás a második oldalon-

Dokumentum

a 2005. május 7-én tartott megbékélési konferenciáról

Ima- és böjtnapot tartott a Magyar Evangéliumi Szövetség (Aliansz) az egyházak, kegyességi irányzatok megbékéléséért és a közös, hatékony misszióért. A 2004. év márciusában, Vajtán megrendezett találkozón - melyen a nemzetközi és a hazai Aliansz vezetők szolgálatuk prioritásairól beszélgettek - merült fel a kérdés fontossága. Az alkalomnak a Metodista Egyház adott helyet a Kiscelli utcai központi épületben. A cél az volt, hogy az Úr színe előtt tartsunk bűnbánatot az elmúlt évszázadokban és évtizedekben elkövetett bűnök miatt, kérjük Isten és testvéreink bocsánatát, és szabaduljunk fel a közös misszióra. Az eddigi, hasonló eseményekhez képest előrelépést jelentett, hogy előtérbe került a katolikusok és a protestánsok közötti szakadék kérdése, a „történelmi” egyházak

és a „szabadegyházak” közötti megbékélés szükségessége, a „karizmatikus” és a „kevésbé karizmatikus” irányzatok bűnbánata, egységkeresése. Hálát adtunk a másikon kapott ajándékokért is. Testvéri, tanítványi légkörben, Isten áldását megtapasztalva voltunk együtt.

Az öt órán át tartó együttlétben Isten igéje, üzenete erőteljesen megszólalt. Az Igéből D. Szabó Dániel az Aliansz elnöke, Dr. Szabó Tamás katolikus püspök, Rác Lajos református lelkész, Szeverényi János evangélikus missziós lelkész, Kovács Géza baptista lelkész, Dr. Kovács Géza, az Aliansz főtákar, Hecker Frigyes metodista lelkész, Simonfalvi Lajos pünkösdi teológiai tanár szolgáltak. Az éneklést Győri János Sámuel evangélikus lelkész vezette.

-folytatás a harmadik oldalon-

A tartalomról:

Női konferencia, Linda Dillow Debrecenben	3
Ifjúsági vezetők képzése	4
MEMSZ - Missziós úton Kazahsztánban	5
Riport Köves Gáborral, a Barnabás Csoport igazgatójával	6
Kitartó imádságot kérünk - a Barnabás Csoport felhívása	7
Egyedül, de együtt az Úrral - egyedülálló konferencia	8
Levél a Family Magazin szerkesztőjétől	9

Kedves Testvérünk!

Szeretettel nyújtjuk át
számokra az Aliansz
legújabb hírlevelét. Kívánjuk,
hogy sok hasznos, értékes
és érdekes információval
gazdagodj általa!

Életedre, szolgálatodra
Isten gazdag áldását
kívánjuk!

az Aliansz vezetői

-folytatás az első oldalról-

Ezután meghallgattuk a főtítkári beszámolót, melynek a következő főbb pontjai voltak:

1. A Dünamisz Szolgálatlal együttműködve, 2004 őszétől beindult a Kálvin téren az Aliansz Ifjúsági Vezető Képzés
2. Megoldódott az irodánk adminisztrációja a Dünamisz Szolgálatlal való együttműködés keretében Koncz Bea segítségével. Megköszönjük Ford Istvánnak több éves szolgálatát az Alianszban. Búcsúzunk tőle, mert Közép-Ázsiába távozik, és onnan segíti a magyar misszionáriusok munkába állását az Aliansz részvételével. Ford István szolgálatát itthon Terry Lingenhoelel, az OM munkatársa veszi át. Köszönjük, hogy mindketten – az összes többi Aliansz munkatárshoz hasonlóan – önkéntesként végezték és végzik szolgálataikat.
3. Januárban Csemák István testvér vezetésével szépen folytak le az imaheti előkészületek és a megnyitó. Köszönet neki érte. Szeretnénk, ha idén is el tudná végezni ezt a munkát.
4. Az elmúlt évben az Alianszon belül megalakult a MEMSZ, hatékony munkát végzett a külmissziós mozgósítás területén és a misszionáriusok érdekében is. Három országos szintű összejövetel került megrendezésre magyarországi egyházak missziós vezetői részére és egy közép-ázsiai missziós útra is sor került. Vízum-ügyben sikerült enyhítéseket elérni. 6 hét helyett 2 hét határidővel kapják meg a vízumot az Alianszba felvett missziók észak-amerikai munkatársai.
5. Anyagilag sokat jelentettek az Aliansznak a MEMSZ belépők hozzájárulásai, főként 2005-ben.
6. Találkozók az egység jegyében: vezetőink az év folyamán gyakran látogattak pásztor köröket, felekezeti vezetőket, hogy munkálják az egységet.
7. Ha alapszinten is, de már működik az Aliansz honlapja. Terv szerint ez év végére arculata megújul, majd tartalmilag is folyamatosan gazdagodik, bővül. Jövőre szeretné betölteni azt a feladatát, hogy az evangéliumi körökből származó minden fontos információ fellelhető legyen rajta. Terry Lingenhoelel és Horváth István testvérek veszik kézbe ennek szervezését.
8. Március 12-én volt az első Aliansz konferencia a fogyatékkal élők közötti szolgálattelvők részére. Rosemary Barrett a magyar Aliansz brit munkatársa szervezte, folytatása várható ősszel az Országos rehabilitációs Intézetben Budatétényben.
9. A „Family Magazin” című Keresztény Családi Lappal gazdagodtunk. (Az Aliansz „ernyő” szerepe!). Még az idén kiadásra kerül az első szám.
10. A Német Keresztény Akadémia felajánlotta a magyar Aliansz ernyője alatti képzés kialakításának lehetőségét. Erről Reimer Attila bevezetőjében bővebben hallottunk.

11. Május 14-én Megbékélési Ima és Bőjt Napunk volt. Erről Szeverényi János ad ismertetést a későbbiekben.
12. Gyülekezetplántálásban előre léptünk. Gyülekezetplántálási Hálózatunk (a KÖSZ) évente szervez csendesnapokat, műhelyeket gyülekezetplántáló családok részére Dr. Kovács György vezetésével. A mozgalom a Baptista Egyházban a leglátványosabb, de sok kisebb felekezetben és utóbb a nagy egyházakban is elkezdődött. Felekezetenként külön-külön folyik, de van áthallás, segítség, ima közösen. A Biblia Liga kezd felekezeti képzést.
13. Az Aliansz vezetők részt vettek annak előkészítésében, hogy Ulrich Parzanyi legyen a júliusi balatonszárszói protestáns lelkesítő találkozó előadója.
14. Az Aliansz Női Hálózata 8-10.000 fős női konferenciát készít elő ez év novemberére, Debrecenben. (Beszámoló később.)
15. Hálásan köszönjük a Timóteus Társaság nemzetközi központjának, hogy Budaörsön irodát és konferencia termet biztosít nekünk. A női misszió és a Családi Magazin használja az irodát. A konferencia termet vezetői megbeszélésekre használjuk.

Szeverényi János alelnök testvér beszámolt a megbékélési konferenciáról. (A beszámoló hírlevelünk következő cikke.)

Dr. Kovács György beszámolt az imamozgalmak országos helyzetéről. Buzdította a jelenlevőket a saját egyházaikban újabb imaösszefogásokra.

Durkó István, az Aliansz Ifjúsági Vezetőképző Iskolájának igazgatója számolt be az első év eredményeiről, amikor közel 50 fiatal szerzett képesítést gyülekezeti ifjúsági vezetésre.

Dr. Kovács Gézáné, a Női Hálózat elnöke beszámolt arról a nagy munkáról, melyet a Hálózat a Debreceni Baptista Gyülekezettel, a Híd Alapítvánnyal, katolikus, református, evangélikus, pünkösdi és más egyházi személyek bevonásával szerveznek novemberre. A debreceni Főnix Csarnokot lefoglalták, melybe 10 ezer fiatal és középkorú hölgyet hívnak meg.

Összefoglalót hallgattunk meg a MEMSZ eddigi munkájáról és eredményeiről Terry Lingenhoelel Aliansz munkatárstól, a MEMSZ új igazgatójától.

A „Family Magazin” Keresztény Családi Lap főszerkesztője Bicskei István és munkatársa Herbert Dóra szóltak az ígéretes lapról.

ProChrist – 2006 márciusban egy hetes európai műholdas evangélizációnk lesz országosra.

Ezek után a Közgyűlés megszavazta, hogy a jelenlegi tisztségviselők mandátuma egy évvel meghosszabbodjék, és egyben eldöntötte, hogy az Aliansz 2006. május 20-án választó közgyűlést tart.

Dr. Kovács Géza Főtítkár

-folytatás az első oldalról-

Összegezve a tapasztalatokat és látásunkat:

1. Jézus Urunk akarata az övéi egysége. Ezért az Isten Fia imádkozott.

2. Ettől az egységtől, az előrelépések mellett is, még messze vagyunk.

Ez a szomorú tény megbotránkoztatja a keresztyénség környezetét, és hátráltatja a missziót.

3. A legtöbb, általunk ismert felekezetben Urunk munkálkodik, az Atya, a Fiú és a Szentlélek által testvérek vagyunk.

4. Az elmúlt években több közös szolgálatban ill. több felekezetközi szolgálattal közösen éltük meg a Krisztusban kapott lelki-szellemi egység valóságát. (pl. a "Hirdesd az Igét!", a "ProChrist", a "Jézus Ház", "A Nagy Találkozás", az "Ez az a nap!" vagy a "Misszió Expo" eseményeiben, a Timóteus Társaság, az OM, vagy a MEKDSZ munkája nyomán, ill. a pásztorokörök működése kapcsán folyamatosan.)

5. Szükség van továbbra is a fel nem tárt betegségek, gócpontok, bűnök, mulasztások megváltására.

6. Mindez csak a Lélek segítségével történhet, aki képes meggyőzni a bűn felől.

7. Eljött az ideje annak, hogy az Isten által felkészített

„útépítők”, az Úr vezetése alatt meghatározzák a szükséges közös lelki-szellemi alapot: Mi az, ami elengedhetetlen az üdvösséghez, mi az, ami lényeges, de nem feltétele az üdvösségnek, és melyek azok a dolgok, amelyek nem lényegesek.

Hisszük, hogy az Úr gyermekei, akiket egymás mellé állított az elmúlt időkben, alkalmassá válhatnak erre a munkára, szolgálatra. A Szentlélek vezetése alatt beszélgetnünk kell a jövőben a keresztségről, úrvacsoráról, a Szentlélek munkájáról és az egyházzal. Nem engedhetjük, hogy Urunktól kapott legdrágább ajándékok kapcsán, ezekben az „elfajult” időkben, elválasszon minket a Sátán.

8. Az eddigieknél hatékonyabb, közös szolgálatra, misszióra van szükség hazánkban.

9. Kérjük és javasoljuk, hogy a közösségek saját köreikben is tartsanak hasonló megbékélési alkalmakat.

10. Kérjük és javasoljuk, hogy településenként alakuljanak felekezetközi, munkatársi- és pásztorközösségek az egység és a szolgálat reményében.

az Aliansz vezetősége nevében: Szeverényi János
alelnök

Budapest, 2005. május

Felekezetközi női összefogás

Kedves Nőtestvérek!

Isten csodálatos ajándékot készített a magyar nők részére. November 2. hétfőjén egy igen nagyszabású felekezetközi konferenciát fogunk tartani Debrecenben, a Főnix csarnokban, melynek befogadóképessége akár 10.000 fő is lehet.

Előadónk LINDA DILLOW lesz, akit elsősorban könyvein keresztül (A Társ, Feleségek könyve, Akinél a szív lecsendesül... és az Intim kérdések) már sokan ismerünk. Jön még másik két író-társa is: Lorraine Pintus és Nancy Barton.

Először én is meglepettem, amikor megtudtam, hogy mekkora létszámban gondolkoznak a debreceni nők. Ha viszont a szükség oldaláról közelítjük meg a kérdést, akkor az sem lenne sok, ha 80.000 nő venne részt ezen a hétfőjén, ahol a házasság szentségéről, boldogságáról, és az Isten szerinti tisztaságáról lesz szó.

Nagyon fontos szempont, hogy sok-sok fiatal lányt is hívjunk, buzdítsunk erre a konferenciára, mivel az a legnagyobb szükség, ha valaki jól kezdi legfontosabb földi kapcsolatát, a házasságot. Az ő részükre külön alkalmat is szervezünk, és a konferencia idejére elkészül egy új könyv, melynek címe: „Az Isten által becsomagolt ajándék” Linda Dillow és Lorraine Pintus tollából. Ez a könyv a Bibliára alapozva meggyőző lelki és érzelmi

érveket ad arra nézve, hogy miért érdemes várni a szexszel a házasságig. Igen hasznos volna, ha nagymamák, keresztyánok, nagynénik erre a konferenciára fizetnék be unokájukat, rokonukat születésnap, névnap ajándékként. Örököseiknek kincseket adnának ilyen módon szeretteik részére.

Mivel országunk erkölcsi szempontból igen mélyre csúszott, mindannyiunk felelőssége, hogy ne csak sóhajtozzunk, szomorkodjunk, hanem tegyünk is valamit népünkért. Azt is látnunk kell, hogy Istennek rajtunk, a hívőkön kell kezdenie helyreállító, megtisztító munkáját.

Fogjunk össze imádságban és hívogatásban, hogy minél több magyar nő, határainkon túlról is érkező, meghallja a Mennyei Atya üzenetét ezen a egyszerű novemberi alkalmon!

Bővebb felvilágosítást a következő címen lehet kapni:

www.lindadillowkonf.hu

A nyár végére elkészülnek a plakátok, és a meghívók is, melyeket a különböző felekezetek fognak eljuttatni gyülekezeteikbe.

Szeretettel és nagy reménységgel:

Kovács Gézáné Ildikó

Dünamisz-Aliansz Ifivezető képzés

Sikerrel zárult az első Dünamisz és Aliansz által közösen indított Ifjúsági Vezetőképző Iskola, melynek keretein belül egy mindezidáig páratlan elképzelés vált valóra, miszerint különböző felekezetek fiataljai szerte az országból egy egész szemeszteres képzésben részesülhettek. Az összesen 9 szombatot igénybe vevő alkalmak igyekeztek az ifjúsági munkával kapcsolatos minden fontos területet ismertetni a drogoktól a szociológián át a vezetés elméletig. A főként elméleti oktatást ellensúlyozandó, minden résztvevő kötelező terepgyakorlaton vett részt (pl. a Baptista Szeretetszolgálat Utafront Missziójánál), továbbá egy közös hétvégét töltöttek Dömösön, ahol lehetőség nyílt egymás megismerésére, kapcsolatok építésére. Talán ez az alkalom, illetve a szombat déli pizzázások maradnak a legemlékezetesebb momentumok a tanultakon kívül. A képzésre jelentkezők meglehetősen vegyes képet festettek, hiszen az alkalmakon összesen nyolc felekezetből voltak jelen 14 és 53 év közti fiatalok (átlag: 24 év). Azonban nagyszerű volt tapasztalni a csapatban levő összetartást a közös cél érdekében, mely hónapról hónapra erősödött, épült.

A létrejött kapcsolatok megőrzéséért, illetve az egyéni szolgálatok hatékonyságának növelése érdekében megalakult a Magyar Ifivezetők Hálózata (MIH), mely jelenleg csak ez elmúlt szemeszter résztvevőit fogja össze, de reményeink szerint mind többen fognak csatlakozni hazánk ifjúsági munkát végzők táborából. Hisszük, hogy Isten dicsőségét szolgálta e képzés, elősegítve Krisztus testének épülését, és bizakodva fordulunk a következő év elé – várva mind több és több odaszánt életű fiatal jelentkezését.

A hitelesség kedvéért álljon a következőkben néhány személyes benyomás:

„A képzés során olyan formában találkozhattam a gyakorlati ifjúsági szolgálattal-vezetéssel, amely ösztönzött Isten értékeinek, saját értékeimnek, valamint Istennel való kapcsolatomnak megismerésére, fejlődésére. Hálás vagyok, mert mindent megkaptam, amit megkaphattam (módszerek, nagyon jó közösség, érzékeny tanárok) az Úr Jézus dicsőségére és Általa, a mai fiatalok felé való szolgálatra.”

Heni

--- □□□ ---

„A dömösi hétvége különösen "gazdag" volt számomra, mert:

- 1. Mély, egymást és Isten országát építő beszélgetéseink, játékaink során jobban megismerhettem testvéreimet és szerető Istenemet.*
- 2. Isten elkezdte bennem a büszkeség lerombolását, hogy aztán "soft-szívet" adhasson, amellyel tisztában érzékelem Isten hívását és útmutatását.*
- 3. Eljutottam a Wow! felfedezéséig- ezt a bennfentesek értik :). Röviden csak annyi: Csodálom Uramat!”*

Janka

--- □□□ ---

„Nekem nagyon tetszett, lényegre törő volt és sokrétű tudást adott. Talán kicsit több lehetne a legközelebbi csoportnál a gyakorlati feladatok köre.”

Zoli

--- □□□ ---

"Az Ifjúsági Vezetőképző Tanfolyam jól előkészített és megszervezett képzést, fontos ismeretanyagot és színvonalas foglalkozásokat tartalmaz. Ajánlható mindazoknak, akik az ifjúsággal vezetőként foglalkoznak, de hasznos háttérismeretekkel szolgál azoknak is, akiknek nem ez az elhívásuk."

Zoltán

--- □□□ ---

„Érdekesnek találtam a vezető-képzést! Sokszor nem arra voltam kíváncsi, hogy mit mond, gondol a szociális munkás vagy a pszichológus a bibliáról hanem kíváncsi lettem volna hogyan tudja alkalmazni a munkája során a hitét. Az alkalmak gördülékenyek voltak és vidámak. Ha nem is volt túl sok a gyakorlati elem, az előadók nagyon sokszínűek voltak. Új gondolatokat ébresztettek bennem és más szemszögből is meg tudtam vizsgálni dolgokat.”

Gergő

--- □□□ ---

„Nekem nagyon tetszett a sul! Istentől megáldott előadóktól tanulhattam! A gyűlimben már reklámoztam, valószínű, hogy néhányan jelentkezni is fognak. Most a gyakorlatban igyekszem alkalmazni a tanultakat. Hiányozni fog a pizza, a testvérek, akiket megismertem, de főleg a dömösi hétvége!”

Erzsi

--- □□□ ---

„Az elmúlt évben lelkileg jó irányba húzott ez a képzés. Újra és újra emlékeztetett az elhívásomra, és erőt, reménységet, hitet adott a naponkénti harcaimhoz. Nagyon örülök annak, hogy növekedett bennem a szeretet és az empátia az emberek iránt. Most is éget a "csontjaimba rekesztett tűz". Már csak az a kérdés, hogy Isten hol és mikor akar intenzíven munkába állítani.”

Éva

--- □□□ ---

„Véleményem szerint nagyon-nagyon hasznos a tanfolyam, főleg azoknak, akik benne is vannak ebben a munkában és egyből kipróbálhatják, amit hallanak. A szervezés valószínű egyre rutinosabb lesz, úgyhogy egyre élvezhetőbb és jobb lesz a tanfolyam színvonala és tartalma is. Örülök, hogy új embereket ismerhettem meg.”

Barna

--- □□□ ---

„Nekem személy szerint nagyon jó volt a tanfolyam. Igaz, hogy sajnos nem minden alkalmon tudtam részt venni, de amin ott voltam, az nagyon tetszett. Sok tapasztalatot szereztem arról, hogyan bánjak különböző emberekkel, hogyan segíthetek a rászorulókon, hogyan tudom az ifi 'munkára' bírni, hogyan lehet színes, tartalmas előadást, ifi órákat tartani, és még sorolhatnám. Nagyon jó volt, hogy mindig az adott téma egy-egy szakmabelije képviselte magát, és sok példázatot mondott, és segített nekünk a téma megértésében. Röviden ennyi és azt mondom, hogy megérte elmenni.”

Roy

-Ficsór Levente-

Az alábbiakban D. Nagy Tamásnak, az Evangéliumi Pünkösdi Közösség Missziós Elnökhelyettesének cikkét olvassuk, aki egy, a MEMSZ által szervezett missziós úton vett részt Kazahsztánban, ez év áprilisában. A missziós utat különböző egyházak missziós vezetőinek szerveztük azzal a reménységgel, hogy a későbbiekben, ezen tapasztalatok alapján is, magyar misszionáriusok mennek majd Közép-Ázsiába. Levelét eredetileg azért írta, mert nem tudott részt venni azon az összejövetelen, ahol az út résztvevői tartották meg beszámolójukat

Kazahsztáni beszámoló

Először is nagyon hálás vagyok Ford Istvánnak, hogy néhány hónappal ezelőtt felkeresett, és felajánlotta a Kazahsztáni missziós út lehetőségét. Külön köszönet a háttérben álló kanadai gyülekezet támogatásáért. Nagyon örülök a társaság tagjainak, akikkel együtt utazhattunk. Jó íze volt az együtt töltött napoknak.

Számomra a legnagyobb hatást a következő dolgok jelentették:

Először is, hogy mi magyarok mennyire beszűkülten látjuk a világot. Magamon éreztem a szükségszerű megalázkodást, miközben találkoztunk a Kazahsztánban élő emberekkel, akár hazaiak, akár külföldiek voltak. Úgy gondolom, hogy mindent meg kell tennem azért, hogy a magyar gyülekezetek, magyar testvérek gondolkodásmódja radikálisan megváltozzon. Lényegesen nyitottabbnak kell lennünk az "idegenek" felé. Másképp kell hozzáállnunk a közöttünk élő jövevényekhez, nagyobb tisztelettel kell viszonyulnunk más nemzetekhez. Bizonyára a magyar identitásunk is sokat fog javulni ennek következtében. Örömmel és meglepődve figyeltem fel arra, hogy a kazahok és ujkurok mennyire testvérnek tekintik a magyarokat. Úgy gondolom, hogy van történelmi felelősségünk ezen nemzetek felé.

Másodszor, meglepett a hatalmas ország sok nemzetiségű összetétele. Megleptek a fellelhető posztkommunista érzések pl. a szovjet tányérsapka, az öreg zaporozsecek valamint a középületeken látható ötágú csillagok is. Megdöbbenő volt számomra a hatalmas kontraszt a szegények és gazdagok között. Úgy éreztem, mintha 15 évvel ezelőtt lennénk Magyarországon. A gazdasági fellendülés szellemi nyitottságot is teremt, de talán csak rövid idő és ez a nyitottság bezárul.

Harmadszor, mélyen megérintett a Kazahsztánban szolgáló misszionáriusok egyszerűsége. Szimpatikusnak találtam, ahogy azonosulni tudnak a kazah lakossággal. Az alázat, a tisztelet, a szeretet az elhívásuknak valóságát tükrözte számomra.

Negyedszer, különös volt megfigyelni a hazai gyülekezetek és szolgálatok látásait. Azt vettem észre, hogy egymástól

Kazah gyerekek

függetlenül is hasonló látásaik vannak a kazahok felé való misszióra és Közép-Ázsia más országaira is. Örülök annak, hogy a missziózó gyülekezetek gyümölcsözőek, függetlenül attól, hogy a kereszténységen belül milyen "specialitásokat" vallanak.

Ötödször, találkoztunk két magyar misszionáriussal is a Grater Grace gyülekezetben, beszélgettünk velük az anyagiakról is. Ezek után számomra egyértelmű az, hogy a külmisszió nem olcsóbb, mint a hazai szolgálat. Tehát nem csak a misszionáriusok számára szükséges az elhívás és kiküldetés, hanem a hazai támogató és kiküldő szervezeteknek is hasonló elkötelezettséggel és elhívással kell bírni.

Hatodszor, különös volt Astanában találkozni "sátorkészítő" misszionáriusokkal. Ez újabb területre világított rá: mindenki válhat misszionáriussá, bármilyen foglalkozása is van, mert Isten országa terjedéséhez mindenféle kapcsolódási pont szükséges. Astanában épp azt láttuk, hogy a társadalom közép és felső osztályaihoz csak olyanok küldetnek, akiknek megvan az ilyen jellegű civil kapcsolataik. Másrészt az egészséges családmóddal felépítése hosszútávú feladat. A férfiak képzése munkahelyteremtéssel és szellemi szolgálattal párosul. A nők felé való szolgálat terhességi és abortusz krízisközpontok létrehozásával kezdődött, és az anyai és feleségi szerepek szellemi és gyakorlati tanításával folytatódik.

Hetedszer, úgy gondolom, hogy a magyar gyülekezetek számára nagyon nagy szükség van az élő missziós beszámolókra, hogy tudjanak a lehetőségekről, és formálódhassanak az elhívások akár a kiküldetésre, akár a hátszág felépítésére.

Végül örültem a CNL televízió létezésének. Érdemes lenne nyomon követni az ott levő műsorokat az oroszul beszélő vagy tanulni akaró magyaroknak.

Ezentúl enni fogok lóhúst is - nagyon finom.

A mai tanácskozássotokra az Úr Jézus áldását kívánom. Számíthatok rám a jövőben is.

Testvéri szeretettel és tisztelettel:

D. Nagy Tamás

Riport Köves Gáborral

2005. augusztus 11.

Gábor! Elkötelezett és aktív tagja vagy egy gyülekezetnek, mégis leginkább úgy ismerünk, mint aki felekezetközi területen dolgozik. Megosztanád velünk, hogyan fejlődött ki és erősödött meg benned a Krisztus hívők egységének gondolata ?

Az ötvenes évek második felében születtem, a hatvanas évek végén-hetvenes évek elején lettem tinédzser, akkor fogadtam be a szívembe az Úr Jézust, amiben nagyon nagy szerepe volt a helyi gyülekezet ifjúságának, s az ottani, hetente megtartott ifjúsági óráknak, beszélgetéseknek, az élet gyakorlati kérdései feldolgozásának. Megértettem, hogy a keresztyénség az élet. Nem valami élettől független elvonulás, gyakorlat, hanem maga az élet. Tulajdonképpen a Biblia alkalmazása a mindennapi helyzeteinkre. Ez abban az időben a szocialista-kommunista Magyarországon való életet jelentette, abban is megtalálni, hogyan lehet világítani, hogyan lehet bemutatni azoknak, akik nem ismerik ezt az életet, és szóban is bizonyosságot tenni hitemről. Ennek a folyamatnak része volt a hozzáállás, hogy az ifjúságunk tanulni akart másoktól is. Más gyülekezetek ifjúságától, más felekezetek ifjúságától is. Ez azt jelentette, hogy rendszeresen, egyrészt a saját felekezetünkön belül látogattunk más ifjúságokat, kirándulás, ifjúsági kirándulás címszó alatt, másrészt más felekezetekkel együtt is mentünk kirándulni. Először ez nem tűnt egy nagy számnak, mindig csak egy újabb felekezet fiataljait ismertük meg, ami megemészthető volt. Elmentünk reggel, még nem ismertem a fél társaságot, de a beszélgetések, a játék, a séták után már ismerősként jöttünk haza. Később ez megisméltódott egy másik ifjúsággal, vagy másik felekezettel. Így egyszer csak azon kaptam magam, hogy egy egész széles ismeretségi kör alakult ki bennem más keresztyényekkel kapcsolatban és egyre jobban megtanultam értékelni a másságot. Rájöttem, hogy csak egy út van, az Úr Jézus az egy út, de nem csak egyféleképpen lehet ezen az úton Őt szolgálva élni, hanem többféle módon. Tiszteletjük azt, mikor valaki másként gondolkodik, de a szíve őszinteségével, ugyanúgy követi, ugyanazt az Urat követi, mint mi. Ez az „egység a sokféleségben” nem elmélet volt nekem, vagy teológiai dolgozat témája, hanem konkrét gyakorlati megtapasztalás, akár még kihívás is, mert össze kellett csiszolódnunk. Például egy kollégiumi szobában laktam metodista évfolyamtársammal. Ami előnyt jelentett, az a fiatalságunk volt. Rugalmasabbak, lényegretörőbbek voltunk, és nem kötöttek a felekezetieskedés, a szertartások béklyói. Mindezt azért bocsátottam előre, mert észrevettem, hogy Isten ezen keresztül készít engem arra, hogy együttműködjek-később az Aliansz keretében is- a legszélesebb spektrumban, hagyományos egyházak vezetőivel, püspökeivel, akár fordítás miatt is konferenciákon, és együttműködjek a legfrissebb független gyülekezetek vezetőivel is anélkül, hogy ez elvtelenséget követelt volna. Természetesen az együttműködésnek vannak olyan oldalai, amiket meg kell beszélni, amiket tisztázni kell, különben azok visszaütnek, de

ezt meg lehet tenni testvéri légkörben, és akkor áldás az együttműködés. Most egy missziós társaságnál dolgozom, a Barnabás Csoport Alapítványánál, ahol szintén, már évek óta különböző felekezetek helyi és országos vezetőivel készítünk együttes programokat, képzéseket, s ez megint csak azt igényli, hogy tudjunk szeretetben együttműködni.

Elmondanád, hogyan tértél meg?

Keresztyén háttérből jövök. Szüleim, főleg nagyszüleim élő hitű keresztyén emberek-a szüleim ma is élnek-akiktől megtanultam a lényeglátást. Megtanultam azt, hogy nem a külső a fontos, hanem az Úrral való belső közösség. Ezért a megtérésem is nem állt meg félúton, az Úr nem engedte ezt addig megtörténni, amíg a bűneimet meg nem vallottam, amíg teljesen meg nem tisztított. Megint egy ifjúsági alkalom keretén belül történt ez, illetve a személyesebb rész az az ifjúsági vezető barátommal, az Úr jelenlétében. Elfogadtam, hogy az Úr megbocsájt és betölt az Ő Szent Lelkével, új életet ad, nem kell nekem erőltetni. Mindig akartam jó hívő lenni, de ez a saját erőmből nem megy. Fel kellett fedeznem, hogy külön rá vagyok utalva arra, hogy az Úr erejéből éljem a hívő életem és ne a magam jó cselekedeteit próbáljam nap mint nap gyakorolni. Utána megváltozott az életem. A kettős élet, a hétköznapi és a vasárnapi élet helyett most már csak a vasárnapit éltem. Nem hibátlanul. Jöttek ott is olyan hibák, bűnök, amelyeket le kellett tenni, de mégis, most már egy új életet éltem, az Úr dicsőségére.

Mi az, amit Isten a szívedre helyezett, hogy - mint tőle származó üzenetet - átadj nekünk?

Az egyik üzenetem, amit szeretnék továbbadni egy életen át: az, hogy az élet és a cselekedet, a szó és a tett legyen egy vonalban. Még csak kis mértékben se térjen el egymástól. Ne legyen megalkuvás az életünkben. Azok az erős hívők, azok vannak legnagyobb hatással a világra, akik készek megadni ennek az árát, ahogy az életük összecseng a szavaikkal. Kívánom, minél többen közéjük tartozzunk.

--- ❧ ❧ ❧ ---

Az augusztus 15-ét megelőző napokban a Barnabás Csoporttól kaptunk egy felhívást arra, hogy imádkozzunk Köves Gáborért, akiről már nem először mondtak le az orvosok. Egyik barátja ezt írta: „8 éves korában, amikor már a tizededik operáció után halálos csonttráknak haldokolt, imádkozók vették körül az ágyát... Ennek 40 éve. Most újból a közbenjárókön a sor.” A levél ugyan aug. 15-re szól, de nem vesztett aktualitásából. Ma is imádkozhatunk érte, és minden nap, amikor Isten elének hozza őt, egészen addig, amíg meghallgatásra nem találunk.

-Horváth István-

Egy kép a Köves családról: Gábor és Anikó gyermekeikkel, Márkkal és Boglárkával

IMANAP KÖVES GÁBORÉRT

(Ezékiás) Bízott az Úrban, Izráel Istenében, nem volt hozzá hasonló senki Júda királyai között, sem előtte, sem utána. Ragaszkodott az Úrhoz, nem tért el tőle, hanem megtartotta parancsolatait, amelyeket az Úr parancsolt Mózesnek ... Abban az időben Ezékiás halálosan megbetegedett. Ézsaiás próféta, Ámóc fia elment hozzá és ezt mondta neki: Így szól az Úr: Rendelkezz házaddal, mert meghalsz, nem maradsz életben! Ezékiás pedig arcát a fal felé fordította, és így imádkozott az Úrhoz: Ó, Uram, ne feledkezz meg arról, hogy én híven és tiszta szívvel éltem előtted, és azt tettem, amit jónak látsz! És Ezékiás keservesen sírt. Ézsaiás még a város közepére sem ért, amikor így szólt hozzá az Úr igéje: Menj vissza, és mondd meg Ezékiásnak, népem fejedelmének: Így szól az Úr, atyádnak, Dávidnak Istene: Meghallgattam imádságodat, láttam, hogy könnyezettél. Én meggyógyítalak ... Megtoldom napjaidat még tizenöt évvel. (2Királyok 18:5-6, 20:1-6.)

Bár kedves barátunk, Köves Gábor nem király, mint Ezékiás, de a Király gyermeke, aki szintén az Úrban bízott, és hűséges volt hozzá egész életében. Akik ismerjük őt, mindannyian biznyságot tudunk tenni arról, hogy milyen hatalmasan használta Isten az őt hitét mások bátorítására. Most azonban, Ezékiáshoz hasonlóan, Gábor is halálosan beteg, és orvosilag nézve nagyon kis esélye van a gyógyulásra. Nemrég tudta meg, hogy az elmúlt hat hónapban kapott immun-terápia nem volt hatásos. A következő lépés kísérleti kezelés lenne, amit szeptemberben kezdenének el (jelenleg még az Egészségügyi Minisztérium engedélyére várnak a kezelés hivatalos elkezdéséhez). Addig azonban még van néhány hét, és Gábor egészsége folyamatosan romlik. De még

ebben a nehéz helyzetben is Gábor Istenbe vetett bizalma biznyság a körülötte levők számára. A kezelő onkológusa, aki nem keresztény, azt mondta nemrég Anikónak, hogy Gábor biztosan túléli ezt a hónapot, és így rész tud majd venni ebben a kísérleti kezelésben, mert annyira nyilvánvaló, hogy "Gábor a hit embere".

Arra vágyunk, hogy egy ilyen ember még sok évig közöttünk éljen. Fájdalmas látva az ő szenvedését, és nehéz megértenünk, hogy miért engedte meg ezt Isten. De Ő mindenható, és az Ő akarata meghaladja a mi értelmünket – Ő látja a teljes képet, amit mi nem láthatunk. Mindez viszont nem jelenti azt, hogy nem mondhatjuk el Neki szívünk legbensőbb vágyát és a jövővel kapcsolatos reményünket. Ahogy a Zsidókhoz írt levél szerzője írja: Járuljunk tehát bizalommal a kegyelem trónusához, hogy irgalmat nyerjünk és kegyelmet találjunk, amikor segítségre van szükségünk. (Zsidók 4:16) Ennek fényében szeretnénk Isten elé vinni a mi imádságainkat és a mi könnyeinket, és szeretnénk közbenjárni Gáborért. Szeretjük és tiszteljük Gábort, és az a vágyunk, hogy még sok évig közöttünk legyen. Kérünk, csatlakozzatok ti is hozzánk, és mondjunk "Ezékiás imákat" Gáborért. Szeretnénk őszintén azt kérni Istentől, hogy adjon még 15 évet (vagy többet!) Gábornak, ahogy azt Ezékiással is megtette.

Kérünk, hogy augusztus 15-én szakítsatok majd időt, és imádkozzatok azért, hogy Isten tegyen csodát Gábor életében. (Tudatosan választottuk a 15-ét, hogy emlékeztessen minket: 15 évet kérünk!) Kérünk, imádkozzatok gyógyulásért, akár természetfeletti módon, akár az új kezelés által, amit szeptemberben fog Gábor elkezdni. Az a vágyunk, hogy Isten neve dicsőüljön meg, bárhogyan is fog cselekedni!

Barnabás Csoport

EGYÜTT HALADÓK BALATONFÖLDVÁRON

Nyolc testvérünk látogatott el Magyarországra múlt héten az USA Ohio államából, Akron városból, hogy az Onézimusz Alapítvány által Balatonföldváron rendezett, egyedülálló keresztyén fiataloknak szóló csendes héten szolgáljanak. A rendezvény 17 magyar résztvevője pedig Baptista, Adventista, Katolikus és Református háttérből, valamint az Agapé-, Autonóm-, Golgota- és a Kelenföldi Evangéliumi Gyülekezetekből érkezett.

A hét folyamán mind egyetértettünk abban, hogy bár az egyedülállók csoportja a nyugati világban a leggyorsabban növekedő társadalmi csoport, Magyarországon a keresztyén egyházak többsége még nem kezdett el foglalkozni ezzel a jelenséggel. Szinte egyáltalán nem alakult ki, hogy pontosan hogyan kezeljük, milyen tanításokkal tápláljuk, milyen jellegű törődéssel erősítsük meg azokat a fiatalokat, akik az előző generációkhoz képest meglehetősen szokatlan módon harmincas éveik közepén még mindig, vagy válás következtében ismét magukban élnek.

Valószínűleg mindannyian észrevettük már ezt a tendenciát, azok is, akik évekkkel, vagy évtizedekkel ezelőtt megházasodtak és most családban élnek. Mivel azonban ezt eddig nem nagyon tudtuk kezelni, mára ez a csoport erősen elhanyagoltnak érzi magát, és sok esetben tanácstalanul, frusztráltan topog egy helyben, nem tudván, hogy azon kívül, hogy várja az „igazít”, hogyan éljen, milyen módon értékesítse azokat az éveket, amíg még egyedül van. És persze legtöbbünkben rég megfogalmazódtak már olyan kérdések, hogy „Meddig még. Uram?”, és „Miért pont én?” és „Addig is mit kezdjek a társ utáni vágyódással?” és amihez a legtöbb félelem és görcs társul: „Mi van ha soha?”

Közben mindannyian hallottunk már jóindulatú, segíteni akaró, biztató szavakat: „El fog jönni, hidd el.” „Miért oltotta volna Isten a szívedbe a vágyat, ha nem ez lenne a terve?” „Igen, van olyan, hogy valaki ezt kapja ajándékkul Istentől, az egyedüllétet, de ez igen ritka.” „Ha ez lenne a te ajándékod, tudnál róla, és örülni tudnál neki.”

És csak teltek az évek, és az egyedülállók száma csak nőtt, (különösen a nőké, míg a férfiak száma Isten népe között látványosan csökken), és az emberek egy része csak a vállát vonogatta, más része még bizakodott, egyesek pedig föladták és mindenki nagy megrökönyödésére hitlenekkel kezdtek kapcsolatot.

Most pedig jött egy csoport amerikai testvér, azzal a szándékkal, hogy nem házastársi feszültségekről és gyereknevelésről, de nem is kifejezetten jegyességről és párkapcsolatokról szóljon, hanem az egyedülálló életéről tanítson bennünket. Arról, hogy mi van akkor, ha az ember nem csak nem házias, de még csak előjeleit se látja annak, hogy mikor lesz, vagy lesz-e egyáltalán társa. Azokhoz jöttek, akik

esetleg egy ideje meg nem értették, megvetették, kisebbségnek érzik magukat, akiket a szülei és a baráti kör csak nógat, hogy „Gyökerezz már meg!”, „Mikor kapunk esküvői meghívót?” „Szülj már nekünk unokákat!”, „És? Kis barátnő van-e már?”. De senki nem mondja meg, hogy ami azelőtt jött magától, az ebben a világban, ahol már nem mindig jön olyan egyértelműen, hogyan kellene, hogy megtörténjen. (Vagy ami sokak számára olyan elfogadhatatlan, hogy szinte nem is merül fel opcióként, hogy mi van, ha egyáltalán nem történik meg.)

2005. július 12. és 16. között Balatonföldváron csoda történt. Nem állt fel senki a tolószékéből, és nem tudunk halottak föltámadásáról sem a környéken, mégis állítom, és nem túlzok, úgy igaz, ahogy mondom. Isten rejtelmek, bölcsessége és jóakarata nyilvánultak meg egy maroknyi kis csapaton és a mögöttük álló, értünk közbenjáró akroni Kápolna Gyülekezetén (The Chapel) keresztül.

Könnyek között búcsúztunk új barátainktól, de megerősödvé jöttünk el, annak tudatában, hogy bármi legyen is, Isten jó. Azokhoz is, akik akarataikon kívül megtörni látszanak azt, ami évszázadok óta annnyira „az élet rendje” fogalommal párosul, hogy még alig-alig merül föl bennünk az ellenkezője, mint legitim választási lehetőség. Megtudtuk, hogy választási lehetőség lehet ez azok számára is, akik a szó legszorosabb értelmében nem maguk választották az egyedüllétet, mint életformát. Azoknak is, akik várnak közülünk, és hiszik, hogy úton van a társuk, és azoknak is, akik elfogadták vagy mindig is tudták, hogy ezt az így is gyönyörű és teljes életet kapták Uruktól.

Megtudtuk, hogy nem kevesebb vár ránk, mint az ÉLET. Az, amit csupa nagybetűvel írnak. A csodákkal és rejtelmekkel teli, a folyamatosan készülő regény, amit megélni hívott minket Istenünk. Megtudtuk, hogy Ő akkor is boldogságra és megelégedettségre hívott el bennünket, ha ezt a boldogságot és megelégedettséget többnyire „csak” vele oszthatjuk meg. Megtudtuk, hogy a barátaink létfontosságuk számunkra, és akkor is azok maradnak, ha közben egyesek megtalálják örök társukat.

Megtanultuk, hogy nem baj, ha vágyakozunk, és kérjük az Úrtól, hogy küldjön nekünk társat, hogy nem szegyen, ha fáj az egyedüllét, de azt is, hogy hogyan értékeljük azt, amink van és értékesítsük azt, akik vagyunk. Rájöttünk, hogy rendeltetésünk van. Hogy nem csak akkor kezdődik majd az élet, ha meglettük a vágyott társat, de elkezdődött és folyamatosan kibontakozóban van. Hogy nem kell félelmeinként élnünk, megélhetjük az élet teljességét és minden szépségét. Terveink lehetnek, amiket keresztyélvi életünk, és mindezen keresztyélvi magunk válhatunk azzá a személlyé, akit sokkal fontosabb megtalálnunk, mint azt a másikat, akiről reméljük, hogy egy nap társunk lesz.

Ez az ÉLET; ez a TELJESSÉG; ez a BOLDOGSÁG. Még nem tudunk mindent, még nagyon messze vagyunk attól, hogy mindent átlássunk, értsünk és mindig, minden körülmények között annak teljességében éljünk meg. De elkezdődött, és ezt már nem lehet feltartóztatni. Hat éve várok erre, és most végre elmondhatom magunkról, hogy soha többé nem leszünk ugyanazok. Örökre megváltozott az életünk, egyedülállókból EGYÜTT HALADÓK lettünk. És többé ez az „egyedüllét ajándéka” dolog se olyan misztikus és félelmetes, mint azelőtt volt. Mert vállalhatjuk, hogy igen, életünknek ebben a szakaszában Isten ezt nyújtja felénk, mint szívünk legmélyebb szeretetéből fakadó ajándékot. Az én dolgom csak annyi, hogy döntsek: Elfogadom-e? Tudok-e élni ezzel a

páratlan lehetőséggel?

Hálás szívvel, megerősödve, felfrissülve tértünk haza, mégis annak tudatában, hogy még mindig nem állunk a helyzet magaslatán. Jönnek a hétköznapiak, amikor újra szembesülünk majd ugyanezekkel a kérdésekkel, és- hogy kissé profán módon fogalmazzak- könnyen meglehet, hogy „Lesz ez még így se!”. Komoly csaták várnak ránk, kételyek és küzdelmek, amelyekben szükségünk lesz egymás támogatására, lelkesítő szavakra, esetleg csak valaki vállára.

Támogassuk egymást, álljunk egymás mellé!

Haladjunk együtt!

-Orosz Borbála-

Kedves Testvérek az Alianszban! - levél a Family Magazin szerkesztőjétől

Néhány gondolat bennem maradt az Aliansz találkozó után, ahol ismertetni próbáltam „gyermekünket” a Family Magazint. Az időkorlát miatt nem tudtam mindent elmondani, amit szerettem volna. És a kérdésekre sem tudtam válaszolni. De mindamellett örülök, hogy köztetek lehettem. Nagyon sok jó szolgálatot végeztek az Úrért. Remélem még segítségetekre lehet egyszer a Family is!

Amióta a lapot szervezzük, nagyon sok csodát tapasztalunk meg. A felmerülő nehézségekre Isten az Ő gondviselő szeretetével válaszol, és hihetetlen kreativitása mindig csodálkozásra és hálára késztet.

Sokan biztatnak, elmondják mennyire hiánypótló kezdeményezés a Family, és érezzük azt is, hogy komolyan gondolják és mellénk állnak.

Vannak viszont, akik kevésbé lekesednek az ötletért.

Ilyen választ is kaptam már: „A mi gyülekezetünknek is van egy újságja, és családi cikkek is vannak benne...”

Igen, van sok, igen színvonalas keresztyén újság, amiket én is szívesen olvasok.

-Akkor mit akar a Family? Miben más a Family?

Nem szeretnénk konkurenciája lenni egy magyar keresztyén lapnak sem. DE, és ez talán most nagyképűen hangzik, szeretnénk konkurenciát jelenteni a világi női és családi újságoknak. Vagy talán így szebb: szeretnénk alternatívát kínálni a (még) hívő, kereső családoknak, hogy gondjaik megoldásában keresztyén megoldást is találhassanak. Mert a keresztyén újságok zöme a már megtérteknek szól... a gyülekezeti újságok a gyülekezet tagjainak szólnak...

Talán Ti is ismeritek az Alpha evangelizációs módszert: Nincs vitatkozás, nem kell senkit meggyőzni igazunkról, csak felkínálni egy őszinte, vidám baráti társaságot, ahol bátran megnyílhat, mert nem fogja senki megkritizálni nézeteiért... Ha azt elérjük, hogy megnyílik, akkor, és csak akkor van módja Isten Lelkének, hogy „munkálkodjon”.

Ez ma a leghatékonyabb evangelizációs módszer, amit ismerek. Tapasztalatok szerint egy jól vezetett Alpha után a tagok 70-90%-a kapcsolódik a gyülekezethez.

És ez az, amit szeretnénk elérni a Family-val is. Nem fogunk a Bibliából érvelni, nem fogunk minden mondatot „Jézus” – sal kezdeni, mert ezzel csak azt érnénk el, hogy legközelebb sokan kézbe se vennék a Family-t.

De – reményeink szerint – fogunk egy tiszta keresztyén életérzést sugározni, és persze imádkozni az olvasókért, hogy meg tudjanak nyílni Isten Szent Szelleme előtt.

(Sok gondolkodás és imádság után pont ezért döntöttünk úgy, hogy megtartjuk a Family nevet.

Ezt talán jobban „beveszi egy világi gyomor”.)

Erre hívlak benneteket is: Imára a Magazinért és a leendő olvasóiért, és arra, hogy köritekben vigyétek hírét.

Arra kapunk pénzt a német testvérektől, hogy kinyomtassuk a Family első számát, de azt nekünk, magyar keresztyéneknek kell elérnünk, hogy a kinyomtatott magazin eljusson a magyar családokhoz.

Ötleteiteket, javaslataitokat kitért szívvel és „halló füllel” várom, ha pedig lenne még kérdésetek, bátran írjatok vagy hívjatok! Előre is köszönöm segítségéteket!

Testvéri szeretettel:

Bicskei István

Family Magazin

www.familynet.hu; bicskei.istvan@familynet.hu

2051 Biatorbágy, pf: 125

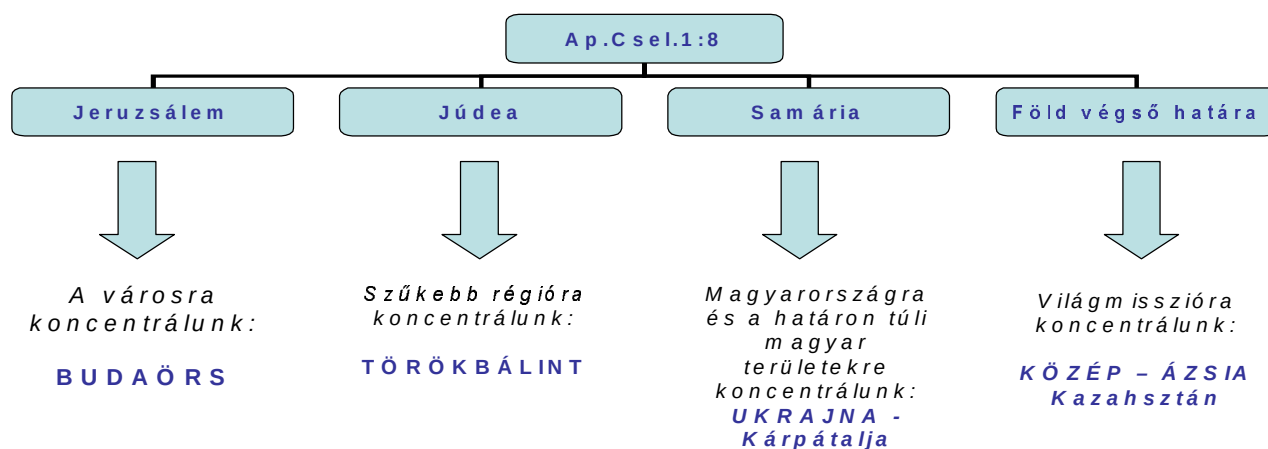
23-312-849 / 20-950-8303

Ui: (A bemutatkozó szám megjelenése bürokratikus okokból augusztusról szeptember végére vagy október elejére csúszott.)

Egy gyülekezet életéből

Rendszeresen olvasom a budaörsi Kőszikla Baptista Gyülekezet hírlevelét. Nagyon tetszik a mellékelt Biblia-értelmezésük, és példaértékű annak megvalósítása. Néhány éve alakultak csupán, azonban máris mind a négy szinten munkálkodnak. Mondhatjuk azt, hogy szerencsés helyzetből indultak. Meglehet, de bárcsak így lenne ez Krisztus minden gyülekezetében!

KŐSZIKLA GYÜLEKEZET BUDAÖRS Evangélizációs stratégiánk:

Az istentiszteletek mellett más módon is el akarjuk érni a város lakosságát ilyen pl. a filmklub, vagy az olyan szabadtéri evangélizációk, mint amilyen a Családi Nap is, játszótérén tartottunk: Volt bábozás és bohócprogram, kézműves asztal, sport és vidámság. Közben a résztvevőkkel megosztottuk az evangéliumot.

Törökbálintonról 7-8 ember rendszeresen jár az istentiszteletekre és működik ott egy házi csoport is. Nagy örömünk, hogy mostanában tért meg egy házaspár. Várjuk a Szentlélek vezetését mit mutat, hogyan tovább? Az Úrtól vett látásunk, hogy Törökbálinton is alakuljon meg egy új evangéliumi gyülekezet.

Varga Attila és családja két éve élnek és szolgálnak Kárpátalján -Annak idején, amikor Attila az egyik kárpátaljai baptista családban elmondta, hogy Istennek engedelmeskednek és néhány hét múlva Nagyberegre fognak költözni, akkor egy néni könnyes szemmel azt mondta: "én már hat éve imádkozok érted fiam, hogy Isten küldjön ide hozzánk!"

A Kőszikla Gyülekezet Isten elhívásának engedve 2005-ben egy családot a közép-ázsiai térségbe rendelt ki, hogy az ott lévő országokban dolgozzanak. A Kőszikla Gyülekezet és más szervezetek együttesen támogatják anyagilag és szellemileg ezt a munkát.

további információk:
www.kosziklagyulekezet.hu

Szíria/Libanon: Visszaszámlálás a keresztényeknek

Szíria csak addig tűri meg a keresztényeket, míg érdekei úgy kívánják. Ráadásul Bashar al-Assad elnök kormánya Libanon három évtizedes megszállásával az ország visszafordíthatatlan iszlámizálására törekszik.

2004. december eleje, Naszra helység; al-Hasake szír tartomány (Damaszkusztól 700 km-re északkeletre): a *Syrian Petroleum Company (SPC)* együttműködési szerződést köt a *Canadian Dublin International (CDI)* ásványolaj kitermelő társasággal. A megállapodás szerint a Tishreenben és Sheik Mansourban (mindkét település al-Hasakében található) fekvő olajmezőket a kanadai cég fogja kiaknázni. A szírek kezdet ráznak kanadai társaikkal, majd közös vacsorán megünneplik a húsz évre kötött üzletet. Az est fénypontja a *katajef*: ropogósra süített, dióval, tejjel és sajttal töltött tészta.

Halálra ütlegették

Miközben az al-hasakei olajüzlet az úgynevezett keresztény országok közreműködésével virágzik, a szír keresztény kisebbség elnyomása tovább folyik. A tartomány alig néhány hete leszámolás színterévé vált, ahol az iszlám társadalmakban tapasztalható keresztényellenes visszaélések miatt tüntetőkkel szemben például statuáltak. **Nasszer Ábrahám**, egy naszrai cafeteria tulajdonosa 2004. október 15-én szörnyű dologra vetemedett: udvariasan, de határozottan a helyiség elhagyására kérte kártyázás közben erőszakoskodó muzulmán vendégeit. A muzulmán **al-Rahdi** familia tagjai nem szenvedhették a 35 éves keresztény megalázó rendre utasítását: hamarosan visszatértek **Mudhar al-Rahdi** nyomozó kíséretében, és kirángatták az üzletéből Nasszert. A bilincsbe vert, védekezésre képtelen férfit helyben agyonverték. **Jalbasz Jakub**, az üzletember keresztény ismerőse elsősegélyben akarta részesíteni vérbe fagyott társát, amikor lövések dördültek és Jalbasz súlyos sérülésekkel zuhant holtan fekvő barátja mellé.

Jalbasz Jakub két hét múlva egy damaszkuszi kórházban belehalt lött sebeibe. A helyi keresztények hiába követelik a tettes őrizetbe vételét. A hatóságok számára a jogfosztott *dzimmi* (alacsonyabb rendű állampolgár) halála szóra sem érdemes – csak annyit számít, mint egy elgázolt kutya. A meggyilkoltak barátai elkeseredésükben önbíráskodásba kezdtek: a gyűjtögetők elhagyott házakat és az al-Rahdi család raktárait is lángba borították. Az eddig tétlen hatalom most teljes szigorával lecsapott. A razziák során letartóztattak 42 asszír keresztényt – többségüket minden ok nélkül. Csak fél év múlva, először 2005. április végén bocsátották szabadon négyüket. Nasszer Ábrahám és Jalbasz Jakub gyilkosai azonban ma is szabadlábon vannak.

Visszaszámlálás a keresztényeknek

Az iszlám vallás a szír alkotmány értelmében a „törvényhozás fő forrása”, amelyet a keresztények, zsidók és

a többi nem-muzulmán hívők alávettétként kénytelenek elfogadni. A más iszlám országokból már jól ismert vallási kisebbségek elleni intézkedések Szíriában is oda vezettek, hogy az országban 40 éve nem nyílt keresztény iskola. A törvény előírja, hogy a már működő iskolákban az egyik igazgatónak muzulmánnak kell lennie. A szír titkosszolgálat rutinszerűen lehallgatja, és rendszeresen ellenőrzi a vasárnapi prédikációkat. A szír keresztény közösség elnyomása folytatódik.

Nehéz idők járnak a libanoni keresztényekre

*Libanon 1976 óta szír elnyomás alatt áll. Volt időszak, amikor több mint 30 000 szír katona állomásozott az országban. A libanoni keresztények mára kisebbségbe szorultak. Nemcsak a minapi parlamenti választások szírbarát kimenetele jelzi, hogy **al-Assad elnök** kormányának befolyása Libanonban az áprilisi csapatkivonások után is töretlen: június 2-án Bejrútban autóbomba áldozata lett **Samir Kasszir** libanoni újságíró. A keresztény egyetemi tanár – szír-ellenes televíziós nyilatkozatai és a befolyásos *An-Nahar* című lapban publikált cikkei miatt – régóta szálka volt Damaszkusz szemében. **Szaad Haríri** – a meggyilkolt **Rafik Haríri** volt libanoni kormányfő fia – szerint a tettesek Szíriában keresendők. „Csak Isten a megmondhatója, mi jöhet még.”*

Az ország keresztényei a megszállás kezdetétől a politikai és társadalmi élet peremére szorultak. 1990-ben megszüntették az alkotmány szerinti keresztény államelnök jogait, amit átruháztak a – szintén az alkotmány szerint muzulmán – miniszterelnökre és a parlament elnökére. 1994-ben a szír megszállók aggodalmukat fejezték ki amiatt, hogy közel 300 000 libanoni muzulmán (a lakosság 10%-a) állampolgárságot és ezzel választójogot kapott. Ugyanakkor a polgárháború miatt majdnem 900 000 – főként keresztény – libanoni kényszerült hazája elhagyására. Míg a keresztények aránya 1943-ban (a Franciaországtól való függetlenség megszerzésének éve) még az összlakosság több mint felére rúgott, mára 30% alá süllyedt. Eközben a muzulmánok aránya 70% fölé emelkedett.

A szír börtönökben sínylődő több mint 400 – főként keresztény – libanoni sorsa a szír csapatok kivonása után sem ismert. Köztük található számos keresztény diák, orvos, ügyvéd és újságíró – akik a szír jelenlét ellen tüntettek. A zsugorodó libanoni keresztény közösségeket a fegyveres Hezbollah-milicisták – az ősi ellenség: a szomszédos Izrael elleni rohamcsapatok – képében az évtizedes megszállás után most új ellenség fenyegeti.

VIZ PÉTER

CHRISTIAN SOLIDARITY INTERNATIONAL(CSI)
Budapest, 2005-08-22

Kétség és ámulat ProChrist 2006

Jövőre újra lesz ProChrist!

Az Ulrich Parzany evangélikus lelkész által tartott műholdas sugárzású evangélizációba, mintegy 70 gyülekezet kapcsolódott be hazánkból, 2003 tavaszán.

A következő ProChrist evangélizáció 2006. március 20-27. között kerül megrendezésre. A magyarországi helyszínek jövőre is a Magyar Evangéliumi Szövetség szervezésében kapcsolódhatnak a programhoz.

A szervező bizottság vezetője Lupták György evangélikus lelkész. További információért a következő elérhetőségeken lehet érdeklődni:

ProCrist 2006 szervező iroda

6200 Kiskőrös, Luther tér 3.

tel/fax: 05/78/311-724

e-mail: gyorgy.luptak@lutheran.hu

Irodavezető: Andriskáné Varga Magdolna
mobilszáma: 06/20/82-44-740

A ProChrist 2006 Erdélyben szervező iroda
címe: szervező: Veress Csaba

koordináló szervezet: Erdélyi IKE

Motilor 84, 400370

Kolozsvár

tel.: 0264 598050 e-mail: prochrist@ike.ro

EVANGÉLIUMI SZÖVETSÉG

A Magyar Evangéliumi Szövetség (Aliansz)
időszakosan megjelenő hírlevele

Az Aliansz elnöke: D. Szabó Dániel

Felelős kiadó: Dr Kovács Géza

az Aliansz főtákarca

Szerkesztette: Horváth István

az Aliansz titkára

Kérdéseit, hozzászólásait, és a tagsággal
kapcsolatos érdeklődését az Aliansz irodájának
elérhetőségein várjuk:

1091 Budapest

Kálvin tér 7.

II. Emelet

telefon: 06/11217-37-75

Fax: 06/11217-37-75

e-mail: aliensz@internet.hu

az Aliansz munkáját támogatni az

OTP: 11706016-20464132

sz. számláján lehet, kérésre csekket küldünk

Szemelvények Durst László „A magyarországi aliensz mozgalom történetéből” című cikkéből /megjelent az *Élő Gyülekezetek* című lap 1999. évi decemberi számában/:

„Az Aliansz mozgalom, a hozzá kapcsolódó aliensz imahét felekezeti és nemzetközi testvéri egységekről, Thomas Chalmers edinburghi professzor kezdeményezésére indult el 1846-ban.”

„Közös hiteli alapként a reformáció sarkalatos igazságaihoz ragaszkodtak, nevezetesen: a Szentírás isteni ihlettségéről és tekintélyéről, az emberi természet romlottságáról, a Krisztusban történt megváltásról, az egyedül hit által való megigazulásról szól az aliensz mozgalom hitvallása.”

„A mozgalom gyorsan terjedt. Magyarországi kezdeteiről id. Victor János iskolaigazgató a következő szavakkal emlékezik az „Evangéliumi Szövetség” című aliensz értesítő 1938. januári 2. számában: „Mint sok más áldásos dolog minálunk, ez az imahét is a „Skót Missziótól” indult ki. Az esztendő első hetében tartott összejöveteleket már 1876 és 1878 között hívták össze az akkori skót lelkészek, König Rudolf és Moody András.”

„1936-ban 90 éves a nemzetközi aliensz mozgalom. Ebből az alkalmából az addig laza szerveződésű mozgalmat a Felsőerdősi methodista imaházban megtartott alakuló közgyűlésen „Magyar Evangéliumi Szövetség” néven egyesületté szervezik. Az „Evangéliumi Szövetség” című aliensz értesítő 1936. decemberi 1. száma többek között tartalmazza a Magyar Evangéliumi Szövetség (továbbiakban MESZ) megalakulásáról szóló beszámolót, valamint az 1937. évi budapesti imahét tárgysorozatát is.

A MESZ vezetőségének tagjai között olyan közismert személyek neve is szerepel, mint dr. Ravasz László református püspök, dr. Raffay Sándor evangélikus püspök, dr. Kiss Ferenc egyetemi orvosprofesszor, id. Victor János ny. Iskolaigazgató, dr. Somogyi Imre baptista lelkész, Csia Lajos ref. Vallástanár, Sréter Ferenc ev. Lelkész, Ungár Aladár könyvkereskedő, Hecker Ádám meth. Lelkész, Hevesi Ödön az Üdvhadseregétől és még sokan mások. A felsorolt nevekből is látható, hogy kezdettől fogva milyen erős volt az aliensz mozgalom ún. szabadegyházi háttere, de megfelelő súllyal vettek részt benne a protestáns történelmi egyházak képviselői is.”

„Az evangéliumi Aliansz a rendszerváltás óta tulajdonképpen még mindig keresi a helyét, és szeretné betölteni azt a feladatot, amelyet az alapító atyák tűztek ki maguk elé. A gyülekezetekben élő fiatalok nagy része nem ismeri, de nem is ismerheti az Evangéliumi Aliansz múltját, történetét, szellemi alapjait és célkitűzéseit. Az idősebb korosztályhoz tartozó testvérek száma pedig, akik az aliensz gondolat ismerői és hordozói, egyre fogy. Vajon lesznek-e olyan fiatal testvérek, akik átveszik a stafétát, és az eredeti alapon folytatják ezt a szolgálatot, Isten gyermekeinek a Krisztusban való egységéről szóló bizonyágtételt.”

„Az evangéliumi aliensz mozgalom elsődendő feladata volt, és látásom szerint ma is az, hogy bizonyoságot tegyen a Krisztusban hívők egységéről. Az evangéliumi aliensz a különböző népgyűlésekben, szabadegyházakban és közösségekben élő olyan hívő emberek közössége, akiknek hit által személyes életközösségük van Urukkal és Megváltójukkal, Jézus Krisztussal. Ez különbözteti meg az ökumenétől, amelyet az egyházak közötti közösség megteremtésének szándéka tart össze. Az aliensz közösségben az egyes hívő emberek egymáshoz fűződő testvéri szeretete és a közös imádkozás gyakorlásának, az ebben megnyilvánuló szellemi egység megtapasztalásának átélésének vágya és öröme a döntő motívum. Isten országába bejuthatunk Luther, Kálvin, Wesley, Darby, sőt még saját hitvallási irataink nélkül is. De nem juthatunk be Isten Országába, ha nem lettünk Jézus Krisztus tulajdonává és nem szeretjük testvéreinket.

Vétkezünk, ha elválasztjuk egymástól azokat, akik az Úr Jézus Krisztushoz tartoznak!”